

The statutes of God

فرايض خدا

(8.8.2021)

در خدمات الهی کلیسای ما ، یکی از درخواست های مکرر ما از خدا این است که "فرايض" خود را به ما بیاموزد. اصطلاح "فرايض" یا "فرامین" خدا در عهد عتیق و عهد جدید یافت می شود. به عنوان مثال در همان ابتدای انجیل مقدس به روایت لوقا (1: 6) می خوانیم که "زکریا و الیزابت در تمام احکام و فرايض خداوند بی عیب سالک بودند". کلیسای ارتدوکس اصلاحات غنی در عبادت مشترک خود را از کتاب مقدس استخراج کرده است و بنابراین ، طبیعتاً ، اصطلاح "فرايض" خدا را نیز پذیرفته است. هر روز در خدمات دعای صبح ، در خدمات دعای عصر و در کامپلین کوچک، ما تکرار می کنیم: "ای خداوند، تو متبارک هستی، فرايض خود را به من بیاموز". این دوازدهمین آیه از مزمور 119 است. همین آیه بارها و بارها در اولوگیتاریا - برکت رستاخیز - در دعای صبح یکشنبه؛ در مراسم تدفین اولوگیتاریای شنبه ؛ و به ویژه در دوکسولوی بزرگ ، که ما روزانه در پایان دعای صبح می خوانیم، خوانده می شود. این درخواست از خداوند سه بار تکرار می شود:

"متبارک - یعنی 'خداوند تو تجلیل می شوی' - فرايض خود را به من بیاموز." ای استاد، تو متبارک هستی، به من درک فرايض خود را عطا فرما. ای یگانه مقدس، تو متبارک هستی، مرا با فرايض خود روشن نما". وقتی کلیسا تأکید زیادی بر "فرايض" خدا دارد و هر روز از خدا درخواست می کند که به ما بیاموزد تا ما را با آنها هماهنگ کند و ما را با آنها روشن نماید ، واضح است که آگاهی و احترام ما به فرايض خدا چیزی بسیار مهم است.

با این حال ، این سوال پیش می آید: آیا ما می دانیم فرايض خدا چیست؟

کلمه "فرايض" ممکن است مبارزات متعدد زمان ما برای "قوانین حقوق بشر" ، حقوق طبقه کارگر و سایر اقشار مردم را که مدعی حقوق خود هستند ، حتی در انقلابهای خونین ، به خاطر بیاورد. آنها ادعا می کنند که از حمایت برای منافع فردی و جمعی خود ، که آنها از نظر قانونی غیرقابل انکار هستند ، محروم می باشند!

فرايض خدا ربطی به چنین حقوقی ندارد. ما بر طبق زبان الهیاتی می گوئیم خدا "تأثیر ناپذیر" است ، یعنی او به هیچ چیزی احتیاج ندارد. او همه چیز را در اختیار دارد و هیچ کس نمی تواند خدا را از کوچکترین چیزی محروم کند. بنابراین خدا فرايض خود را از انسان بیرون نمی کشد. برعکس ، همانطور که او خود محبت است ، او هر آنچه را که انسان نیاز دارد را به او ارائه می دهد ، بدون آنکه نیازی به دریافت چیزی در ازای آن از انسان داشته باشد. به بیان ساده تر: خدا منافعی ندارد! پس حقوق خدا چیست؟

اصطلاح "فرايض خدا" در کتاب مقدس به معانی مختلفی به کار رفته است. به عنوان مثال در رومیان 1: 32 "فرايض خدا" آن چیزی است که خدا به عنوان پارسایی شریعت مقرر کرده است (رومیان 2: 26). و در آیه 5: 16 فرايض خدا به معنای توافق خداست که به موجب آن انسان پارسا شمرده می شود. در آیه 33 از مزمور 119 نوشته شده است: "ای خداوند، طریق فرايض خود را به من بیاموز". کلمه فرايض در اینجا به احکام خدا دلالت دارد. احکام خدا

اراده خدا را بیان می کند ، که عدالت و راستی است. به منظور توضیح بیشتر - چون زمان زیادی نداریم - در مورد سایر جزئیات موجود در مزمور 119 و دیگر آیات کتاب مقدس ، می توان موارد زیر را گفت: «**فرائض خدا بیان کننده اراده خدا از طریق کلام او هستند ، که به عنوان توافقات و فرامین خدا از طریق شاهدان خطا ناپذیر خدا به ما می رسد ، یعنی از طریق کتاب مقدس و سنت مقدس.**

معمولاً وقتی کلمه فرامین را می شنویم ، ما انسان ها بی تاب می شویم. ما فکر می کنیم وقتی شخصی به ما دستور می دهد ما را تحقیر می کند، به همین دلیل ما واکنش نشان می دهیم و سعی می کنیم راهی پیدا کنیم تا آنها را نگاه نداریم، در حالی که در عین حال سعی می کنیم از عواقب نقض همان فرامین فرار کنیم. ما باید درک کنیم که فرامینی که خدا به ما می دهد فقط به نفع خود ما است. هر زمان که آنها را رعایت یا نقض کنیم ، خدا از هیچ چیزی رنج نمی برد ، زیرا او "تاثیر ناپذیر" است - یعنی تحت تأثیر اراده یا اعمال انسان نیست - همانطور که در الهیات جزئی مشخص شده است. **نقض فرامین او به ما صدمه می زند.** بخواهید بدانید ، دستورات خدا مانند دفترچه راهنمای دستورالعمل های یک دستگاه الکترونیکی است که به منظور عملکرد صحیح دستگاه، توسط شرکت سازنده به ما داده شده است. اگر ما دستورالعمل ها را نقض کنیم ، ممکن است آن را از بین ببریم یا حتی به دلیل عملکرد نادرست دستگاه ، خودمان آسیب ببینیم. هنگام خرید خودرو ، ما یک دفترچه راهنما با دستورالعمل دریافت می کنیم. آن می گوید ماشین با چه سوختی کار می کند. اگر موتور آن به گازوئیل احتیاج دارد و ما آن را نادیده بگیریم و در عوض باک را با بنزین پر کنیم ، به محض روشن شدن موتور ، ممکن است خودرو آتش بگیرد و ما را که داخل آن هستیم بسوزاند.

این همان چیزی است که برای کسی رخ می دهد که دستوراتی را که خالق، انسان را به عنوان یک موجود روان تنی ، متشکل از بدن و روح آفرید ، نادیده می گیرد. به نفع ماست که دقیقاً بدانیم چگونه باید رفتار کنیم ، تا سلامت جسمی و روحی خود را حفظ کرده و با خیال راحت و موفقیت آمیز به مقصد نهایی خود برسیم. خدا به ما دستورات اساسی - "فرائض - احکام" - را داده است تا طبق آن زندگی کنیم. اما در زندگی روزمره با مشکلات زیادی روبرو می شویم که ما را گیج کرده و نمی دانیم چگونه با آنها برخورد کنیم. پس اجازه ندهیم که از خدا فاصله بگیریم تا با ذهن کوچک خود راه حل های خود را بیابیم.

برادران و خواهران عزیزم ، بیابید هر روز با اطمینان به خداوند و خدای متعال و بشر دوست پناه ببریم و به او التماس کنیم:

- **به ما بیاموزد که در هر شرایطی می خواهد ما چطور عمل کنیم.**
- **به ما حکمت بدهد تا هر مشکلی را به درستی ارزیابی کنیم و به شیوه ای مشابه به دنبال راه حل آن باشیم.**
- **و برای روشن ساختن مسیر زندگی مان ، تا بتوانیم مسیر زندگی خود را آنجا که مسیح پیروزمند منتظر ماست تا تاج پیروزی را به ما عطا کند، به پایان برسانیم!**

~ **متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه**